

kteří se svým povoláním zřekli marností a okouzlení, je nezbytná stálá a bdělá ostražitost, aby takové věci a osoby nevystavily mnicha nebezpečí, že když už položil ruku na pluh, ohlédne se zpět, aby spatřil a zatoužil po tom, čeho se zřekl.“

Možná právě toto omezení vedlo otce Solera k tomu, že se – bez úspěchu – snažil získat jiné místo, které by více odpovídalo rozvoji jeho hudební vášně. Z jeho korespondence s vévodou z Mediny Sidonie, velkým milovníkem hudby, lze vyčíst nepřímou žádost o přijetí do jeho dvora, avšak tento španělský grande na ni nikdy nereagoval. Nakonec Soler oficiálně požádal o přeložení do kláštera San Jerónimo v Granadě, ale z El Escorialu nikdy neodešel a roku **1783** tam ve věku 54 let zemřel.

(Volně převzato z článku Pabla Rodrígueza Canfranca)

PŘÍŠTĚ SE MŮŽETE
TĚŠIT NA:

ČTVRTEK!! 11. června 2026

RAKOUSKO

Joseph Haydn (1732-1809)

Jeden z nejvýznamnějších rakouských skladatelů v kontextu hudby 77 let: hudební svět jeho dětství, bouřlivý přerod hudebního stylu v průběhu jeho života, hudba přátel, vzorů, současníků a geniální Haydnova hudba!

Helena Zemanová - housle

Petr Mašlaň - violoncello

Monika Knoblochová - forte-piano, cembalo

Děkujeme za laskavou podporu:

MINISTERSTVO
KULTURY

Státní fond kultury ČR

Chcete zaplatit převodem?
Nebo nás podpořit darem? Využijte kód níže:

QR Platba

Kontakty: +420/723 117 050 / salonCafeCreme@gmail.com
www.hudebnisaloncafecreme.cz

DÁRKOVÉ ABONMÁ
na 4 libovolné koncerty!

1000 Kč

ABONENTKY NA 4 JARNÍ KONCERTY

senior/student: 700 Kč / plná: 850 Kč

VIP s rezervací místa: 1000 Kč

KLASICKÉ JEDNOTLIVÉ VSTUPNÉ

280/200/80

HUDEBNÍ SALON
CAFÉ CRÈME

Jarů 2026

lahůdky nejen hudební
Monika Knoblochová & hosté

Španělsko

Antonio Soler

(1729-1783)

Quintet IV, R.225.4 *

Allegretto
Minuetto I – Minuetto II
Allegro assai
Minuetto con Variazioni

Fandango, R.146

Quintet VI, R.225.6 *

Andante – Allegro
Minuetto – Quartetto
Rondo. Andante con moto

* Seis Quintetos para dos Violines, Viola,
Violoncello y órgano ó Clave obligado, 1766

Monika Knoblochová – cembalo
Helena Zemanová – barokní housle
Dagmar Valentová – barokní housle
Lydie Cillerová – barokní viola
Libor Mašek – barokní violoncello

Kostel sv. Vavřince, 14. března 2026

Španělský (katalánský) skladatel Antonio Francisco Javier José Soler Ramos, obvykle známý jako **Padre** (Otec) **Antonio Soler**, je pravděpodobně nejvýznamnějším španělským hudebníkem 18. století, a to jak díky bohatosti a rozmanitosti svých skladeb, tak i díky svým přínosům hudební teorii. Antonio Soler se narodil roku **1729** ve městečku Olotu (v provincii Girona). Jeho hudební vzdělání se formovalo v chlapeckém sboru Escolanía de Montserrat, kam vstoupil v šesti letech a kde se učil kompozici a hře na varhany. Poté se zúčastnil několika konkurzů na místo kapelníka a uspěl v soutěži o místo u katedrály v Lleidě. Biskup tohoto města ho však informoval, že v klášteře San Lorenzo je potřeba varhaník, a Soler se proto rozhodl vstoupit do řádu svatého Jeronýma, kde toto místo roku 1752 přijal.

Není bez zajímavosti, jak přísné byly požadavky na přijetí do kláštera: novic musel ovládat gramatiku a gregoriánský chorál (to je docela logické), ale navíc musel mít dobrý zrak, ideální tělesnou výšku a nesměl mít žádnou tělesnou vadu. Vyžadovala se také čistota krve.

Povinnosti Antonia Solera v El Escorialu se soustředily především na hru na varhany a na komponování hudby určené pro bohoslužby. Významně zde působil také jako učitel hudby mladých členů královské rodiny a šlechty. Mimo jiné byl učitelem infanta Gabriela de Borbón, syna krále Karla III.

Antonio Soler se zde seznámil a byl v kontaktu s Domenicem Scarlattim, který je považován za jednoho z hlavních tvůrců, ne-li přímo objevitele sonátové formy a v každém případě za jejího šířitele ve Španělsku během svého působení

ve službách Barbary de Braganza. Soler je nejvíce známý právě svými sonátami pro klávesové nástroje, při jejichž tvorbě měl na něj vliv právě Scarlatti, u kterého zřejmě studoval. Jeho kariéra rozhodně nebyla průměrná – skladby, které se dochovaly, o tom svědčí: kromě rozsáhlé duchovní tvorby, jsou to už zmíněné sonáty pro cembalo, kvintety pro smyčce a varhany, koncerty pro dvoje varhany a také koncerty pro dvoje housle, violu a cembalo. Velmi významné jsou také jeho teoretické práce, mezi nimiž vyniká spis „Llave de la modulación y Antigüedades de la música“ (Klíč k modulaci a starožitnosti hudby, 1762). Jeho zájem o hudební teorii a význam jeho světské tvorby by mohly vysvětlovat snahu přiblížit se nejvyšším hudebním kruhům té doby – jak proto, aby sdílel zkušenosti a znalosti s dvorními skladateli, tak aby mohl představit své vlastní skladby. Není proto přehnané domnívat se, že jeho rozhodnutí přestěhovat se do kláštera San Lorenzo souviselo s touhou být blízko královského dvora, který tam každoročně pobýval dva měsíce, a především v blízkosti dvorních hudebníků. Touha Antonia Solera po naplnění kosmopolitní hudební kariéry musela bezpochyby narážet na ducha zbožnosti a usebranosti, který panoval v hieronymitském klášteře. Obecně se soudilo, že styk mnichů s dvorní společností je pro ně škodlivý, protože je příliš odvádí od jejich povolání. Jak napsal mnich Juan Núñez: „Jedním ze špatných semen, která by mohla rozmnožit tyto trny a bodláky mezi syny San Lorenzo, je důvěrný styk s dvorem, jenž se svými obvyklými pobyty každoročně navštěvuje toto královské sídlo a klášter. Protože na dvorech září a vyniká vše, co náleží světu, a tento svět se svými okázalostmi, slavnostmi a zábavami stojí před očima těch,